

Nhưng ông tôi chỉ có thể đuổi học trò. Tôi là cháu ông, ông chẳng biết đuổi đi đâu. Ông đành đuổi tôi vào... xó nhà cho tôi đứng một mình ăn năn sám hối. Cũng may là ông không nói lại với mẹ tôi. Nếu biết tôi dám bịp ông lấy tiền, còn cả gan đánh lộn tóc ông bằng lông mèo lông chó, hẳn mẹ tôi buồn phiền không kể xiết. Và chắc chắn mẹ tôi sẽ lôi tôi về nhà ngay lập tức nếu biết những trò hư đốn của tôi ngày càng phát triển dưới sự hướng dẫn tận tình của cặp yêu quái đang cư ngụ trong hang động kế sau nhà ông tôi.

Nhưng hồi đó, cũng như mãi mãi về sau này nếu tôi không hớ hênh buột miệng thì mẹ tôi không tài nào biết cũng như không bao giờ ngờ rằng trên trái đất có những đứa trẻ hư hỏng một cách quyến rũ như anh em thằng Chửng và trong suốt một thời gian dài, tuổi thơ tôi đã lớn lên trong tình bạn âm áp và lăm gậy gộc của tụi nó.